

Сірий А. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

МЕХАНІЗМ ОНОВЛЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ТА КРИТЕРІЇ ЙОГО ЕФЕКТИВНОСТІ

В умовах скорочення довгострокових інвестиційних проектів, в зв'язку з підняттям комерційними банками кредитних ставок, а в деяких регіонах повної відсутності довгострокових кредитних ресурсів, питання про вдосконалення механізму оновлення основних засобів підприємств реального сектора економіки, визначення критеріїв його ефективності є найбільш актуальним.

У загальному вигляді економічний механізм оновлення основних засобів – це сукупність економічних відносин, набір організаційно-технологічних інструментів господарської діяльності, що застосовуються в процесі експлуатації і модернізації засобів виробництва.

В такій інтерпретації реалізація механізму оновлення основних засобів включає такі основні елементи:

1. Визначення необхідної потреби в оновлення і модернізації основних засобів. Основними критеріями виступають: технічний стан основних засобів, економічна ефективність поточної експлуатації, капітального ремонту та модернізації. Велике значення приділяється параметрам морального зносу, підвищення показників енергоефективності та екологічності нових основних засобів.

2. Формування замовлення в рамках реалізації інвестиційної стратегії розвитку підприємства.

3. Вибір джерел фінансування оновлення основних засобів:

а) визначення умов реалізації інвестицій в основні засоби, а також величини дисконту або відсотків, у вигляді кінцевого подорожчання інвестиційного проекту;

б) розрахунок показників економічної ефективності використання нових одиниць основних засобів в поточних умовах розвитку. Особлива увага приділяється показниками фондівдачі і фондомісткості.

Запропонована структура економічного механізму, на наш погляд, відображає комплексне розуміння процесу оновлення основних засобів. Аналіз кожного елемента структури дозволяє зробити висновок щодо доцільності використання фінансових джерел для кожної конкретної ситуації оновлення основних засобів (оновлення за рахунок власних коштів, кредит, залучення інвестицій із застосуванням прискореної амортизації).

У сучасній економічній літературі поняття ефективності методів оновлення основних засобів використовують при порівнянні вартості джерел залучення фінансування, в пропорції з власними інвестиціями. З метою найбільш оптимального вибору методу оновлення основних засобів необхідні критерії для визначення комплексної ефективності даного процесу.

Ефективний економічний механізм оновлення основних засобів – це такий механізм, який забезпечує найкраще співвідношення між витратами для досягнення запланованого результату і реально отриманими результатами (у вигляді отримання тієї чи іншої величини прибутку, вирішення поставлених завдань), при даних обмежених ресурсах, в даних конкретних умовах.

Для того щоб уточнити поняття ефективної організації економічного механізму оновлення основних засобів, необхідно сформулювати комплексну систему критеріїв ефективності організації економічного механізму спрямовану на:

- оцінку і підвищення результативності кожної операції по співвідношенню витрат і результатів;
- формування системи методів та інструментів проведення операцій, відповідних конкретних умов;
- досягнення найкращої ув'язки системи цілей і завдань організації з застосуванням інструментарієм управління операціями;
- відбір найбільш конкурентоспроможних інструментів і технологій здійснення операцій на даному етапі розвитку економічних правовідносин.

В результаті вдосконалення чинного механізму оновлення основних засобів виникають нові форми взаємодії суб'єктів економічних відносин, вони набувають

загального поширення і сприймаються як даність, тобто стають елементами ефективного економічного механізму. Таким чином, використовуючи описану структуру економічного механізму, з урахуванням застосування критеріїв ефективності, процес оновлення основних засобів буде реалізований, що, в свою чергу, є основною умовою стабільного розвитку підприємств реального сектора економіки.

Список використаних джерел:

1. Астапова Г. В. Неінституціональні підходи щодо відтворення основних фондів підприємств / Г. В. Астапова, С. Т. Пілецька // Вісник СумДУ. Серія «Економіка». – 2011. – №1. – С. 113–119.
2. Войнаренко М. П. Інформаційно-аналітичне забезпечення функціонування механізму управління амортизаційною політикою підприємства / М. П. Войнаренко, Л. В. Овод // Економіка: реалії часу. – 2013. – №5. – С. 192–198.
3. Голозубова Ю. В. Аналіз методів нарахування амортизації та їх порівняльна характеристика / Ю. В. Голозубова // Управління розвитком. – 2014. – №7. – С. 111–114.

Таран О. О., к. е. н. Гвініашвілі Т. З.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОГО СЕКТОРУ

В умовах ринкових відносин підприємства прагнуть організувати виробництво на інноваційній основі. Для істотного підвищення кінцевих результатів діяльності господарюючих суб'єктів в аграрному секторі потрібно керувати процесами розробки та практичного освоєння нових потенційно ефективних проектів, які дозволять організаціям вижити в конкурентній боротьбі [2, с. 81]. Розвиток інноваційних процесів в аграрному секторі істотно відрізняється від їх здійснення в інших галузях. В галузі просто необхідно уважно ознайомитися з особливостями їх застосування, внесення невеликих змін в технологію роботи, а також введення в робочий процес нескладних технічних і організаційних перетворень.